

ఆ స్కూలు వారు ఏర్పాటు చేసిన డిన్నర్ కి హాజరయ్యాడు. అందర్నీ తలో నిముషం మాట్లాడమని హెడ్ మాస్టారు కోరాడు. అంతా ఆ స్కూలు సేవలని కొనియాడారు. ఆ ధనవంతుడి దగ్గరకి కార్డ్ లెస్ మైక్ వచ్చింది. అతను లేచి ఇలా చెప్పాడు.

“ఇక్కడ హనుమంతుడి ఫోటో, శ్రీకృష్ణుడి ఫోటో, వెంకటేశ్వరస్వామి ఫోటోలు గోడలకి వుంచారు. బావుంది. కాని దేవుళ్ళల్లో పర్ ఫెక్షన్ అనేది అసలు వుందా అని నా ప్రశ్న. ఉంటే మరి మిగిలిన పిల్లలంతా మామూలు పాఠశాలలకి వెళ్ళి టీచర్ చెప్పింది వెంటనే అర్థం చేసుకోగలుగుతున్నారు. నా కొడుకో? నిపుణులైన టీచర్ అనేక విధాలుగా బోధిస్తే కాని అర్థం చేసుకోలేడు.”

అంతా నిర్ఘాంతపోయి ఆయన వంక చూసారు.

ఆయన సన్నగా నవ్వి మళ్ళీ తన ప్రశ్నకి తనే జవాబు చెప్పాడు.

“ఆయనలోని పర్ ఫెక్షన్ వల్లే దేవుడు ప్రపంచంలోకి ఇలాంటి పిల్లల్ని తీసుకువస్తాడని నా నమ్మకం. మిగిలినవాళ్ళు ఎంత పర్ ఫెక్ట్? ఇలాంటి పిల్లల్ని చూసి వారు ఎలా రియాక్ట్ అవుతారు అన్న విషయం తెలుసుకోవాలని దేవుడు మానసిక వికలాంగులని ఈ ప్రపంచంలోకి ప్రవేశపెడతాడని నా గాఢ నమ్మకం.”

115. ప్రవచనం ఎలా వుండాలి?

ఓ గురువుకి ఒంట్లో బాగా లేకపోవడంతో అతని శిష్యుడు ఆ రోజు ఆయన బదులుగా ప్రవచనం చెప్పాల్సి వచ్చింది. అతను రాసుకున్న ప్రవచనం కాగితాన్ని గురువుకి ఇచ్చి అడిగాడు.

“ఏమైనా మార్పులు, చేర్పులు సూచిస్తారా?”

దాన్ని గురువు అసాంతం చదివి చెప్పాడు.

“ఇదేం ప్రవచనం? దీంట్లో వర్ణనలు తప్ప అసలు ఉండాల్సిన ఆధ్యాత్మికతే లేదు.”

“రామాయణంలో సుందర కాండలోని వానరులు సంచరించే అడవుల్లోని ప్రకృతి దృశ్యాల వర్ణన గురించి కదా నేను చెప్పేది. రామాయణంలో ఆధ్యాత్మికత లేదంటారా?” ఆశ్చర్యంగా ప్రశ్నించాడు శిష్యుడు.

“భారత దేశంలోని ప్రతీ గ్రామం నించి, ప్రతీ ఊరు నించీ, ప్రతీ జిల్లా నించీ దేశ రాజధాని అయిన ఢిల్లీకి వెళ్ళే ఓ రోడ్డు తప్పని సరిగా ఎలా ఉంటుందో, అలాగే ప్రతీ ప్రవచనం ఆధ్యాత్మికత వైపు తీసుకువెళ్ళే విధంగా ఉండాలి. ఆధ్యాత్మికత అంటే మనిషి తన దుష్ప్రవర్తనని తగ్గించుకుని, సత్ప్రవర్తనని పెంపొందించుకునేలా చేయడం. ఏ ప్రవచనం అయినా మనిషి నడతని మార్చుకునేలా చేసేందుకు ప్రేరణని ఇచ్చేలా ఉండాలి. ఊరికే రామాయణంలోని ప్రకృతి వర్ణనలు వినడం వల్ల శ్రోతల్లో ఆ మార్పు రాదు.” వివరించాడు గురువు.

116. బలహీనత

ఓ సన్న్యాసిని తన కారులో ఎయిర్ పోర్టు నించి ఆశ్రమానికి తీసుకువెళ్తున్నాడో డ్రయివర్. అది సన్నటి రోడ్డు. కుడివైపు ఓ వాహనం ఆగి ఉంది. దాని పక్క నించి కేవలం ఓ కారు మాత్రమే వెళ్ళేంత చోటుంది. ఎదుటి నించి వచ్చే ఇంకో కారు డ్రయివర్ తన కారు ఆ కాస్త చోటులో పట్టదని గమనించి కూడా ముందుకు వచ్చాడు. దాంతో దారి లేక రెండు కార్లూ ఆగిపోయాయి.

సన్న్యాసి కారు డ్రయివర్ ఎదుటి కారుని కొద్దిగా వెనక్కి తియ్యమని సూచిస్తూ హెడ్ లైట్ డిప్పర్ కొట్టాడు. వెంటనే ఎదుటి కారు డ్రయివర్ తప్పు తనదైనా ‘నీ కారే వెనక్కి తీయమన్నట్లుగా’ హోరన్ కొట్టాడు. ఇలా రెండు మూడు సార్లు జరిగింది కాని ఎవరూ రెండోవారికి దారిని ఇవ్వలేదు. ఆ సన్న్యాసి మౌనంగా జరిగేది గమనిస్తున్నాడు. ఎదుటి డ్రయివర్ కి పట్టుదల కలగడంతో తన కారు ఇంజన్ ని ఆపేసి కూర్చున్నాడు. ఇది గమనించి సన్న్యాసి డ్రయివర్ కూడా తన కారు ఇంజన్ ని ఆఫ్ చేసాడు. వెంటనే ఆ సన్న్యాసి తన కారు డ్రయివర్ తో చెప్పాడు.

“మన కారుని వెనక్కి పోనించి అతనికి దారి ఇవ్వు.”

“ఎందుకివ్వాలి స్వామి? మీరే చూస్తున్నారుగా? తప్పు అతనిది.”

డ్రయివర్ చిరాకు పడ్డాడు.